

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2014.9.11.
COM(2014) 559 final

2014/0258 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet kényszermunkáról szóló 1930. évi egyezménye 2014. évi jegyzőkönyvének a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéshez kapcsolódó vonatkozások tekintetében az Európai Unió érdekében történő megerősítésére a tagállamoknak adott felhatalmazásról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A javaslat tárgyát képező tanácsi határozat lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy megerősítsék a kényszermunkáról a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) keretében 1930-ban elfogadott egyezmény jegyzőkönyvét (a továbbiakban: jegyzőkönyv).

A kényszermunkáról szóló 1930. évi 29. számú egyezmény (a továbbiakban: egyezmény) egyike az alapvető nemzetközi munkaügyi normákat lefektető nyolc ILO-alapegyezménynek, ezért emberi jogi okmánynak minősül. Az 1930. évi egyezmény elfogadásakor a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia (a továbbiakban: konferencia) felszólította a tagállamokat, hogy a lehető legrövidebb időn belül számolják fel és tegyék büntetendővé a kényszermunkát. Jóllehet az egyezményt a világ csaknem minden országa megerősítette, több mint 80 év elteltével a kényszermunka gyakorlata még mindig létezik, még ha a XX. század elején nagy aggodalmat kiváltó megjelenési formáktól eltérő módokon valósul is meg. Az ILO becslése szerint világszerte jelenleg is legkevesebb 20,9 millió áldozata van a kényszermunkának.

A konferencia 103. ülésszakán elfogadott jegyzőkönyv célja a végrehajtási hiányosságok kezelése annak érdekében, hogy előmozdítsa a munkaerő kizsákmányolását célzó emberkereskedelem megelőzésének ügyét, valamint biztosítsa a kényszermunka áldozatainak védelmét és káruk megtérítését.

Az Európai Unió mind határain belül, mind külkapcsolataiban elkötelezte magát az emberi jogok és a méltányos munka támogatása, valamint az emberkereskedelem felszámolása mellett. A jegyzőkönyvvel kapcsolatban kiemelt fontosságú ugyanakkor az EU elkötelezettsége a gyermekek jogai és a nemek közötti egyenlőség előmozdítása és védelme mellett, a nők ugyanis különösen védtelenek lehetnek a kényszermunka egyes formáival szemben. A munkavállalói jogok a méltányos munka egyik alappillére alkotják. Az ILO-egyezmények és a kapcsolódó jegyzőkönyvek megerősítésével az uniós tagországok fontos jelzést küldenek arról, hogy az EU következetesen kiáll az alapvető elvek és jogok védelmében és a munkakörülmények javítása mellett világszerte.

Emellett az emberkereskedelem felszámolására irányuló uniós stratégia¹ keretében a Bizottság sürgette az uniós tagállamokat, hogy ratifikáljanak minden releváns nemzetközi eszközt, megállapodást és jogszabályi kötelezettséget. Ez elősegíti az emberkereskedelemmel szembeni eredményesebb, összehangoltabb és következetesebb fellépést. Az elmúlt néhány évben az áldozatok jogainak EU-n belüli megerősítése ugyancsak a Bizottság stratégiai prioritásai közé tartozott. A bűncselekmények áldozatairól szóló horizontális irányelv biztosítja, hogy a bűncselekmények áldozatai egységes minimumszabályok által biztosított előnyöket élvezzenek a jogok tekintetében az ügy kivizsgálása, illetve a bírósági eljárás ideje alatt. A jegyzőkönyvet e folyamat részének kell tekinteni.

Ezért az EU szintjén minden jogi természetű akadályt fel kell számolni annak érdekében, hogy az uniós tagállamok megerősíthessék a jegyzőkönyvet. A jegyzőkönyv lényegi tartalma a meglévő uniós vívmányok fényében nem vet fel aggályokat.

A jegyzőkönyv rendelkezései megerősítik a nemzetközi jogi kereteket, olyan kötelezettségeket írva elő, melyek a kényszermunka megelőzését szolgálják és védelmet, valamint jogorvoslati lehetőségekhez – például kártérítéshez – való hozzáférést biztosítanak az áldozatok számára.

¹ Az emberkereskedelem felszámolására irányuló európai uniós stratégia (2012–2016), COM(2012) 286, 2012. június 19.

A jegyzőkönyv 1. és 6. cikkében előírja, hogy az ILO tagállamainak ki kell dolgozniuk a kényszermunka tényleges és tartós felszámolására irányuló nemzeti szakpolitikájukat és cselekvési tervüket, továbbá – a munkáltatói és munkavállalói szervezetekkel konzultálva – intézkedéseket kell hozniuk a jegyzőkönyv rendelkezéseinek alkalmazása érdekében.

A jegyzőkönyv 2. cikke előírja, milyen intézkedéseket kell foganatosítaniuk az ILO-tagállamoknak a kényszermunka megelőzése érdekében; ezek közé tartozik:

- a népesség oktatása és tájékoztatása, kiemelt figyelmet fordítva a különösen sebezhető csoportokra és a munkaadókra;
- annak biztosítása, hogy a kényszermunka megelőzése szempontjából releváns jogszabályok hatálya és végrehajtása minden munkavállalóra és a gazdaság valamennyi ágazatára kiterjedjen, illetve a munkaügyi ellenőrző szervek megerősítésére irányuló erőfeszítések;
- a polgárok, és különösen a migráns munkavállalók védelme a potenciálisan visszaélészerű és tisztességtelen munkaerő-felvételi és -közvetítő gyakorlatokkal szemben;
- a kellő gondosság támogatása az állami és a magánszektorban egyaránt; valamint
- a kényszermunka kockázatát növelő okok gyökereinek orvoslása.

A kényszermunka áldozatainak tekintetében a 3. cikk előírja, hogy hatékony intézkedéseket kell hozni azonosításuk, a kényszermunka alóli felszabadításuk, felépülésük és rehabilitációjuk, továbbá egyéb segítségnyújtási és támogatási formák érdekében. A 4. cikk szerint az ILO-tagállamok kötelesek jogorvoslati lehetőségekhez, például kártérítéshez való hozzáférést biztosítani az áldozatok számára és az illetékes hatóságok mentesíthetik az áldozatokat az általuk kényszer alatt elkövetett jogellenes cselekményekhez kapcsolódó büntetőeljárás alól.

Ezen túlmenően az 5. cikk nemzetközi együttműködést ír elő a kényszermunka megelőzése és felszámolása érdekében, a 7. cikk pedig eltörli az egyezményben szereplő átmeneti rendelkezéseket.

A jegyzőkönyv az uniós jog olyan területeit érinti, amelyeken az uniós szintű szabályozás már magas fokú.

A kényszermunka megelőzésére vonatkozó rendelkezéseiben a jegyzőkönyv az uniós szociálpolitika hatálya alá tartozó aspektusokat érint, melyek kapcsán az uniós jog a munkakörülményekre vonatkozó minimumszabályokat ír elő².

Az áldozatok védelmére és a jogorvoslathoz való hozzáférésre vonatkozó rendelkezéseiben a jegyzőkönyv a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéshez kapcsolódó aspektusokat érint, melyek kapcsán az uniós jog az emberkereskedelem elleni küzdelemre és az áldozatok jogaira vonatkozó normákat ír elő³.

² Egyebek mellett a munkaadónak a munkavállalóval szembeni, a szerződés, illetve a munkaviszony feltételeire vonatkozó tájékoztatási kötelezettségéről szóló 91/533/EGK irányelv („az írásos tájékoztatási kötelezettségről szóló irányelv”), a munkaerő-kölcsönzés keretében történő munkavégzésről szóló 2008/104/EK irányelv, valamint a munkahelyi egészségvédelem és biztonság területén hatályos irányelvek, ideértve a 89/391/EGK keretirányelvet, a munkaidőről szóló 2003/88/EK irányelvet, a fiatal személyek munkahelyi védelméről szóló 94/33/EGK irányelvet és az anyaság védelméről szóló 92/85/EGK irányelvet.

³ 2011/36/EU irányelv (az emberkereskedelem elleni fellépésről szóló irányelv); 2012/29/EU irányelv (a bűncselekmények áldozatainak jogairól szóló irányelv).

A jegyzőkönyv egyes részei átfedésben vannak a munkavállalók szabad mozgására⁴, illetve a menekültügyre és bevándorlásra vonatkozó szabályozással⁵.

Ezen túlmenően a jegyzőkönyv átfedésben van mindazon közös uniós kereskedelempolitikai szabályokkal, nemzetközi megállapodásokkal, fejlesztési együttműködési fellépésekkel és kereskedelmi eszközökkel, amelyek hivatkoznak az alapvető munkaügyi normákra, illetve az ILO alapvető egyezményeinek megerősítésére és tényleges végrehajtására a harmadik országokban és az EU-n belül.

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

Tárgyaltan.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

A jegyzőkönyv kötelező erejű nemzetközi megállapodás, amely az egyezményhez kapcsolódik, és amelyet a feleknek meg kell erősíteniük. A ratifikáló államok számára jogi kötelezettségeket létesít, és csak olyan államok erősíthetik meg, amelyek az egyezményt is megerősítették.

Az ILO gyakorlatában a jegyzőkönyvek az egyezmények részleges felülvizsgálatára és kiegészítésére szolgálnak, a változó körülményekhez igazítva és relevánsabbá téve azokat. Az ILO-alapokmány 19. cikkének az egyezmények elfogadásáról és megerősítéséről szóló (4) bekezdése a jegyzőkönyvekre is vonatkozik.

Az Európai Unió Bíróságának ítélezési gyakorlata⁶ alapján, különösen pedig az ILO-egyezmények megkötésére és megerősítésére vonatkozó ítéletek⁷ fényében a tagállamok az Unió intézményeinek keretein kívül nem hozhatnak döntést a jegyzőkönyv megerősítéséről, mivel annak egyes részei az Unió hatáskörébe tartoznak.

Ugyanakkor maga az EU nem erősíthet meg egy ILO-jegyzőkönyvet, mivel az ILO szabályzata szerint a jegyzőkönyv részes felei csakis államok lehetnek.

Tekintettel arra, hogy a jegyzőkönyv által érintett kérdések részben uniós hatáskörbe, részint tagállami hatáskörbe tartoznak, az uniós intézményeknek és a tagállamoknak meg kell hozniuk a szükséges lépéseket a jegyzőkönyv megerősítése terén való együttműködés, illetve a jegyzőkönyvből eredő kötelezettségvállalások végrehajtása érdekében⁸.

A Tanács az elmúlt évtizedben az EU érdekeit szem előtt tartva öt olyan ILO-egyezmény megerősítését engedélyezte tagállamainak, amely részben uniós hatáskört is érintett⁹.

⁴ Az EUMSZ 45. cikke és a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló 492/2011/EU rendelet.
⁵ 2004/81/EK irányelv (a bűncselekmények áldozatainak kiállított tartózkodási engedélyről szóló irányelv) és 2009/52/EK irányelv (a munkáltatókkal szembeni szankciókról szóló irányelv). A jegyzőkönyv egyes rendelkezései és a kapcsolódó ajánlások érintik továbbá a 2008/115/EK irányelvet (harmadik országbeli állampolgárok visszatérése hazájukba), a 2011/98/EU irányelvet (összevont engedély) és a 2014/36/EU irányelvet (idénymunkások).

⁶ A Bíróság 1971. március 31-i 22/70 sz. ítélete az AETR-ügyben, EBHT, 1971, 263; lásd az EUMSZ 3. cikkének (2) bekezdését is, amely rögzíti ezeket az elveket.

⁷ A Bíróság 1993. március 19-i 2/91. sz. véleménye a vegyi anyagokat szabályozó 170. sz. egyezményről, EBHT 1993., I-1061. o.

⁸ A Bíróság 2/91. sz. véleménye, 36., 37. és 38. pont.

⁹ A Tanács 2005. április 14-i határozata a tagállamok felhatalmazásáról a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tengerészek személyazonossági okmányairól szóló egyezményének (185. egyezmény) az Európai Közösség érdekében történő megerősítésére (HL L 136., 2005.5.30., 1. o.);
A Tanács 2007. június 7-i határozata a tagállamoknak a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 2006. évi

A jegyzőkönyvvel kapcsolatban az emberkereskedelem elleni küzdelem, az áldozatok védelme és a munkaügyi politikák tekintetében a szabályozás olyannyira magas szintű, hogy a tagállamok e kérdésekben külső felekkel szemben nem tehetnek szuverén lépéseket¹⁰. A vonatkozó uniós jogszabályok jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 82. cikkének (2) bekezdése és 153. cikke, amelyek részletesebbek a jegyzőkönyvben lefektetett általános elveknél.

Nincs összeférhetlenség a jegyzőkönyv rendelkezései és az e területeken az uniós vívmányok részét alkotó minimumkövetelmények között.

A jegyzőkönyv az ILO-alapokmány 19. cikkének (8) bekezdésével összhangban minimumszabályokat állít fel. Az uniós vívmányok ugyanezt a megközelítést alkalmazzák. Ez azt jelenti, hogy az Unió jogszabályai szigorúbbak lehetnek az ILO normáinál, és viszont¹¹.

A tanácsi határozatjavaslatok ezért felhatalmazzák a tagállamokat, hogy az EU érdekében megerősítsék a jegyzőkönyv uniós hatáskörbe tartozó részeit, és azt ajánlják, hogy a tagállamok arra törekedjenek, hogy erre még 2016 vége előtt kerüljön sor.

A tanácsi határozatjavaslatok jogalapját egyrésről az EUMSZ 218. cikkének (6) bekezdése alkotja az EUMSZ 82. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben, amely az emberkereskedelem és a bűncselekmények áldozatainak jogai szempontjából releváns – a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozó – uniós jogszabályok elsődleges jogalapja, másrésről pedig az EUMSZ 153. cikke (2) bekezdésének második albekezdése, az EUMSZ 218. cikkének (6) bekezdésével összefüggésben, amely a kényszermunka megelőzése szempontjából releváns – a munkakörülmények védelmére és javítására vonatkozó – uniós jogszabályok elsődleges jogalapja.

A jegyzőkönyv egyszerre több olyan célkitűzést is követ, amelyek elválaszthatatlanul kapcsolódnak egymáshoz, anélkül hogy az egyik a másikhoz képest másodlagos vagy közvetett lenne. Kiemelt célja egyrésről a méltányos munkavégzési feltételek biztosítása, másrésről a kényszer- vagy kötelező munka áldozatainak védelme és az elkövetők szankcionálása. Ezért a határozatoknak az EUMSZ 82. cikkének (2) bekezdésére és ugyanakkor 153. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjára kell alapulnia. Egyetlen határozat kettős jogalappal történő elfogadására nincs mód abban az esetben, ha a két jogalap esetében előírt eljárások egymással nem összeegyeztethetők¹². A jelen esetben ez a helyzet áll fenn, mivel a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéshez kapcsolódó rendelkezések Dániára nézve nem kötelező érvényűek, ami eltérő szavazati jogokat eredményez. Következésképpen két külön tanácsi határozat elfogadása szükséges.

tengerészeti munkaügyi egyezményének az Európai Közösség érdekében történő megerősítésére való felhatalmazásáról (HL L 161., 2007.6.22., 63. o.);

A Tanács 2010. június 7-i határozata a tagállamoknak a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 2007. évi halászati munkaügyi egyezményének (188. sz. egyezmény) az Európai Unió érdekében történő megerősítésére való felhatalmazásáról (HL L 145., 2010.6.11., 12. o.);

A Tanács 2014. január 28-i határozata a tagállamoknak a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek a vegyi anyagok biztonságos munkahelyi használatáról szóló, 1990. évi 170. számú egyezményének az Európai Unió érdekében történő megerősítésére való felhatalmazásáról (2014/52/EU);

A Tanács 2014. január 28-i határozata a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet keretében a háztartási alkalmazottak méltányos módon történő foglalkoztatása tárgyában 2011-ben elfogadott 189. sz. egyezménynek az Európai Unió érdekében történő megerősítésével összefüggésben a tagállamoknak adott felhatalmazásáról (2014/51/EU).

¹⁰ A Bíróság 2/91. sz. véleménye, 25. és 26. pont.

¹¹ A Bíróság 2/91. sz. véleménye, 18. pont.

¹² Ld. legutóbb a Bíróság 2014. június 11-i ítéletét a C-377/12 sz. ügyben, 34. pont.

Ami a kényszer- vagy kötelező munka áldozatainak védelmére és az elkövetők szankcionálására irányuló célkitűzést illeti, az EUMSZ 82. cikkének (2) bekezdése az egyetlen jogalap, amelyre ez a javaslat alapozható. Tény, hogy a jegyzőkönyv a kényszer- és kötelező munka áldozatainak tartózkodási státuszát is érinti, amennyiben az szükséges feltétele, hogy az áldozatok a megfelelő és hatékony jogorvoslathoz hozzáférhessenek (ld. különösen a jegyzőkönyv 4. cikkét). Ez az EUMSZ 79. cikkéhez kapcsolódó célkitűzés azonban pusztán járulékos, miközben az emberkereskedelem megelőzésére és felszámolására irányuló és az EUMSZ 82. cikkének (2) bekezdéséhez kapcsolódó¹³ célkitűzések elsődleges célként, illetve összetevőként határozhatók meg.

A Bizottság ezzel kapcsolatban emlékeztet arra, hogy 2014. április 14-én az EUMSZ 218. cikkének (3) és (4) bekezdésére alapozva a Tanács elé terjesztette a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia 103. ülésszakán a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet kényszerszermunkáról szóló 1930. évi 29. számú egyezményének kiegészítésére vonatkozó jegyzőkönyvre irányuló tárgyalások megkezdésének engedélyezéséről és a tárgyalási irányelvek meghatározásáról szóló tanácsi határozatra irányuló ajánlását (COM(2014)238, 2014. április 14.). A Bizottság emlékeztet továbbá arra is, hogy a szóban forgó ajánlás megvitatásra került a 2014. május 5-i, május 14-i és május 16-i tanácsi munkacsoporti üléseken, illetve hogy a mindenki számára elfogadható megoldás elérésére irányuló számos kísérlet ellenére a Coreper 2014. május 23-i ülésén úgy határozott, hogy a tanácsi határozattervezetet végül nem terjeszti elő a Tanácsnak jóváhagyásra. Ennek következtében a Bizottság az alábbi nyilatkozatot adta ki, mely a Coreper jegyzőkönyvébe is feljegyzésre került:

„A Bizottság emlékeztet rá, hogy a tagállamok és a Bizottság közötti jóhiszemű együttműködés kötelezettsége minden körülmények között fennáll. E határozatok elfogadásának elmaradása olyan helyzetet eredményez, amely nem áll összhangban a szerződésekkel, miután a tagállamok jogi szempontból az uniós döntések keretein kívül nem vehetnek magukra szabadon jogi kötelezettségvállalásokat a nemzetközi tárgyalások során. A Bizottság értékelést végez az e tekintetben meghozható megfelelő intézkedésekről. A Bizottság emlékeztet rá, hogy az uniós hatásköröket tiszteletben kell tartani az uniós vívmányok és a tárgyalások tárgyát képező ILO-eszközök közötti ellentmondások elkerülése érdekében, valamint hogy a tagállamoknak az ILO keretében az Európai Unió érdekében kell fellépniük.”

A Bizottság megjegyzi, hogy az említett határozattervezetek elfogadásának elmaradása ellenére egyes tagállamok az ILO keretében tárgyalásokat folytattak és részt vettek a kényszerszermunkáról szóló egyezmény 2014. évi jegyzőkönyvének elfogadásában. Tekintettel a kényszer- és kötelező munkáról szóló egyezmény 2014. évi jegyzőkönyvének fontosságára, a Bizottság az EUMSZ 218. cikkének (6) bekezdése alapján javaslatot tesz arra, hogy a tagállamok felhatalmazást kapjanak rá, hogy az Unió érdekében közösen fellépve megerősítsék a szóban forgó jegyzőkönyvet. A Bizottság egyúttal hangsúlyozza, hogy ez a javaslat semmi esetre sem tekinthető úgy, hogy a Bizottság elismerné azon eljárás jogszerűségét, amely az említett jegyzőkönyv elfogadásához vezetett az ILO-n belül.

¹³ Ld. különösen a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet, melynek jogalapja az EUMSZ 82. cikkének (2) bekezdése, valamint az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, valamint az áldozatok védelméről szóló, 2011. április 5-i 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet, melynek jogalapja az EUMSZ 82. cikkének (2) bekezdése és 83. cikkének (1) bekezdése. A jegyzőkönyv 1. cikkének (1) bekezdése, 1. cikkének (2) bekezdése, 1. cikkének (3) bekezdése, 2. cikkének a) pontja, 2. cikkének c) pontja, 3. cikke, 4. cikkének (1) bekezdése és 4. cikkének (2) bekezdése közvetlenül az említett irányelvek hatálya alá tartozó kérdésekkel foglalkozik.

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet kényszermunkáról szóló 1930. évi egyezménye 2014. évi jegyzőkönyvének a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéshez kapcsolódó vonatkozások tekintetében az Európai Unió érdekében történő megerősítésére a tagállamoknak adott felhatalmazásról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 82. cikke (2) bekezdésére, összefüggésben 218. cikke (6) bekezdése a) pontjának v. alpontjával,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament egyetértésére¹⁴,

mivel:

- (1) Az Európai Unió támogatja mindazon nemzetközi munkaügyi egyezmények megerősítését, amelyeket a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet naprakésznek minősít, és amelyek hozzájárulnak az Európai Uniónak az emberi jogok és a mindenkit megillető méltányos munkakörülmények érvényesülése érdekében kifejtett erőfeszítéseire, valamint az emberkereskedelem felszámolásához az EU-n belül és azon kívül, mely utóbbi törekvésnek az alapvető munkaügyi elvek és jogok védelme kulcsfontosságú eleme.
- (2) A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) kényszermunkáról szóló 1930. évi egyezményének 2014. évi jegyzőkönyvében (a továbbiakban: jegyzőkönyv) foglalt szabályok egy része az EUMSZ 82. cikkének (2) bekezdése értelmében az Unió hatáskörébe tartozik. Emellett a jegyzőkönyv egyes rendelkezéseit lefedik a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területén meglévő uniós vívmányok¹⁵.
- (3) Következésképpen a tagállamok nem tehetnek e részekkel kapcsolatos kötelezettségvállalásokat az Európai Unió intézményeinek keretein kívül¹⁶.
- (4) Az ILO-alapokmány 19. cikkének az egyezmények elfogadásáról és megerősítéséről szóló (4) bekezdése a jegyzőkönyvekre is vonatkozik, melyek kötelező erejű nemzetközi megállapodások, egy egyezményhez kapcsolódnak és a feleknek meg kell erősíteniük őket.

¹⁴ HL C... , . . o.

¹⁵ A jegyzőkönyv több rendelkezése korábban az emberkereskedelem megelőzéséről és az ellene folytatott küzdelemről, valamint az áldozatok védelméről szóló 2011/36/EU irányelv („az emberkereskedelem elleni fellépésről szóló irányelv”) és a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló 2012/29/EU irányelv („a bűncselekmények áldozatainak jogairól szóló irányelv”) tárgyát képezte.

¹⁶ EB, 22/70. sz. Bizottság kontra Tanács ügy („AETR”) [EBHT] 1971, 263, 22. pont, 2/91 sz. vélemény („ILO”), EBHT 1993-I, 1061, 26. pont, valamint C-45/07 sz. Bizottság kontra Görögország ügy [EBHT] 2009 I-701, 31. pont.

- (5) Az Európai Unió nem erősítheti meg az egyezményt, mert annak kizárólag államok lehetnek részes felei.
- (6) Ezért szükséges, hogy a tagállamok az EUMSZ 82. cikkének (2) bekezdése értelmében uniós hatáskörbe tartozó kérdések tekintetében felhatalmazást kapjanak arra, hogy az Unió érdekében közösen fellépve megerősítsék a jegyzőkönyvet.
- (7) Az EUMSZ 82. cikkének (2) bekezdése az egyetlen jogalap, amelyre ez a határozat alapozható. Tény, hogy a jegyzőkönyv a kényszer- és kötelező munka áldozatainak tartózkodási státuszát is érinti, amennyiben az szükséges feltétele, hogy az áldozatok a megfelelő és hatékony jogorvoslathoz hozzáférhessenek (ld. különösen a jegyzőkönyv 4. cikkét). Ez az EUMSZ 79. cikkéhez kapcsolódó célkitűzés azonban pusztán járulékos, miközben az EUMSZ 82. cikkének (2) bekezdéséhez kapcsolódó célkitűzések elsődleges célként, illetve összetevőként határozhatók meg.
- (8) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkének megfelelően ez a határozat nem kötelező Dániára nézve, illetve esetében nem alkalmazandó a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre.
- (9) Az Egyesült Királyságra és Írországra nézve az emberkereskedelem megelőzéséről és az ellene folytatott küzdelemről, valamint az áldozatok védelméről szóló 2011/36/EU irányelv és a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló 2012/29/EU irányelv egyaránt kötelező érvényű, ezért ez a két tagállam részes fele e határozat elfogadásának,
- (10) A jegyzőkönyv tervezetének egyéb, a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozó rendelkezésektől eltérő rendelkezései egy másik, a jelen határozattal egy időben elfogadott határozat tárgyát képezik.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Azon részek vonatkozásában, amelyek az EUMSZ 82. cikkének (2) bekezdése által az Unióra átruházott hatáskörökbe tartoznak, a tagállamok felhatalmazást kapnak a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet kényszerszermunkáról szóló 1930. évi egyezménye 2014. évi jegyzőkönyvének megerősítésére.

2. cikk

A tagállamoknak meg kell tenniük azokat a lépéseket, amelyek a jegyzőkönyvet megerősítő okiratok mielőbbi, lehetőleg 2016. december 31-ig a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójánál történő letétbe helyezéséhez szükségesek.

3. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

4. cikk

E határozatban a „tagállam” kifejezés az összes tagállamot jelenti, Dánia kivételével.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*